

IT- og Telestyrelsen
Holsteinsgade 63
2100 København Ø

Telia Danmark
Holmbladsgade 139
2300 København S
Tlf.: 82 33 70 00
Fax: 82 33 70 09
www.telia.dk

Sendt pr. e-mail: i-tsk@itst.dk
Og som almindelig post

DATO
27. oktober 2006
REFERENCE
JOS
SECURITY

Høring vedr. strategisk eftersyn af telereguleringen

SIDE
1(1)

IT- og Telestyrelsen har anmodet om bemærkninger og forslag til emner, som bør indgå i det strategiske eftersyn af telereguleringen. Telia Danmark skal i den anledning fremkomme med følgende kommentarer.

Overordnet:

Telia har tilsluttet sig den overordnede målsætning om afvikling af regulering hen imod en situation, hvor alene den almindelige konkurrenceregulering finder anvendelse – en ”normalisering” af teleindustriens regulering.

Derimod finder Telia ikke, at den nuværende regulering i et og alt er udtryk for denne målsætning. Der tænkes på at findes markeder, som definitorisk altid vil føre til SMP-status for selv helt ubetydelige spillere på totalmarkedet (f.eks. marked 16), og der tænkes på de tanker og ønsker der er om yderligere regulering af f.eks. SMS terminering, hvilket i selv er en yderligere opsplitning i en snæver markedsopdeling. Tilsvarende har vi set initiativer til regulering af en gros markedet for bredbånd på coax, uagtet at det reelle i den sag var og er, at kobber og coax fuldt kan substituere hinanden for så vidt angår bredbånd – men ikke for så vidt angår telefoni og flow-TV, hvor det sidste ikke er omfattet af telereguleringen. Der var således ønske om regulering i en duopol situation med klar konkurrence – og endda et duopol, der i vid udstrækning var snævert geografisk afgrænset.

Telia har noteret sig udsagnet om ”så lidt regulering som nødvendig”, men påpeger samtidig at netop fastsættelsen af det nødvendiges omfang i så fald bliver afgørende. I den forbindelse konstateres, at der stadig synes at være en interesse for teleregulering i detaljer, som ganske overstiger den interesse, der vises for at regulere andre brancher i tilsvarende detaljer – og tillykke til dem. Denne reguleringstrang gælder både på det egentlige område for åbning af markedet for flere udbydere til afledede spørgsmål om forudbetaling, betalingssystemer, fjernsalgsbeskyttelse, informationspligter, ISO-certificering, forbrugsbegrænsning mv. – alt sammen i en hensigt at beskytte og skærme forbrugeren ikke blot mod teleudbyderes misbrug men også imod sine egne handlinger, fordi det er nyt og svært og vanskeligt begribeligt.

Der er et tidspunkt, hvor den nye teknologi ikke er ny mere i sin grundsubstans. Og det burde være en opgave for et strategisk eftersyn at sætte en målsætning om, hvorvidt målet var en sektor, der var reguleret snævrere og mere detaljeret end andre sektorer og industrier – også vurderet ud fra den økonomiske effekt ydelserne kan påføre det enkelte individ. Et strategisk eftersyn bør således indeholde en beskrivelse af,

hvilket mål vi stiler imod – totalt set reguleringsmæssigt – under hensyn til hvilke nye teknologier og tjenester, der må forventes indenfor en overskuelig årrække at påvirke marked og udbud.

Innovation og investeringer

Der findes et stadig øget pres på de større operatører om at være lønsomme i en international målestok. Dette forudsætter vækstmuligheder i det konkrete marked. Danmark byder kun på begrænsede vækstmuligheder og har svært ved at præstere revenue og fortjeneste, der kan tåle sammenligning internationalt. Dette betyder, at muligheden for at være foregangsland ikke kan basere sig på det økonomiske potentiale i det danske marked, men alene må basere sig på den flexibilitet og omstillingsevne, der er i systemer og regler med henblik på at tilpasse sig nye muligheder. Efter Telias opfattelse bør et strategisk eftersyn således afspejle de mekanismer, der særligt understøtter nyinvesteringer og innovation, når de økonomiske forhold tages i betragtning.

Lige adgang til infrastruktur

Væsentlige dele af den nuværende snævre teleregulering baserer sig på kobbernettets monopolstatus for så vidt angår klassisk telefoni. Det må indgå hvilken betydning etableringen af konkurrerende fibernet samt udbygning af coaxteknologien har på den markedsdominans kobberet har kunnet udøve. Det må indgå, hvorledes man forestiller sig situationen med mindst tre konkurrerende nettyper i de tættere befolkede områder, og hvorledes sådanne situationer håndteres i det eksisterende regime, som må formodes at løbe i hvert fald 5 år endnu.

Spørgsmål om network neutrality og separation skal vurderes i denne sammenhæng og ikke ud fra situationen som den så ud ved liberaliseringens begyndelse eller her og nu.

Effektiv håndhævelse af Telelovgivningen

Al konkurrenceregulerings effektivitet baserer sig på muligheden for at gribe ind og kræve korrigerende adfærd – hurtigt. Desværre har erfaringerne på dette område vist, at denne hurtighed ikke findes i fornødent omfang. Hvis et misbrug af markedsposition kan finde sted uantastet i op til 1 år, så har det kvalt de indbrudsforsøg mindre operatører har søgt at gøre. Hvis samtidig – som Østre Landsret har fastslået - IT-og Telestyrelsens efterfølgende afgørelse ikke giver rettigheder for de krænkede, men alene er en offentligretlig afgørelse, så efterlades disse krænkelser uden nogen form for sanktion. Det stærkeste våben, de mindre har, er således alene om de kan mobilisere pressens og offentlighedens forargelse. Dette kan måske være til gavn for en operatør i den enkelte sag, men er skadeligt for branchemage på længere sigt og sender et signal om uorden og uetisk adfærd – en klondyke industri.

Telia har sager verserende fra 2003 om diskrimination og misbrug af dominerende stilling. Det siger sig selv, at man ikke kan vente så længe uden at foretage sig noget – altså må man tilpasse sig de faktiske vilkår, uanset om de efter nogle år måtte blive underkendt som værende ulovlige og krænkende for Telia. Man kan ikke drive forretning imod virkeligheden.

Yderligere er det Telias opfattelse, at der fortsat er et håndhævelsesvakuum mellem konkurrencetilsynsmyndigheden og teletilsynsmyndigheden. I ovennævnte sag om misbrug af dominerende stilling er sagen Konkurrenceankenævnet sendt til fornyet behandling på et spørgsmål om, hvorvidt den ene eller den anden myndighed er kompetent – efter at teletilsynsmyndigheden oprindeligt havde afvist at være kompetent. Endvidere er det noteret at konkurrencetilsynsmyndigheden ikke vil behandle sager, hvor kompetencen efter telelovgivningen ligger hos teletilsynsmyndigheden – og det betyder, at konkurrenceloven overhovedet ikke finder anvendelse fordi teletilsynsmyndigheden ikke finder sig kompetent til at anvende konkurrenceloven. Der er med andre ord tale om en meget detaljeret og specifik regulering i telelovgivningen – men en ufuldstændig sådan, idet der i praksis tilsyneladende er en afskæring fra at få konkurrencelovens almindelige principper anvendt, medmindre de er gengivet i telelovgivningen.

Telia finder det meget vigtigt, at der i et eftersyn gøres tanker om en større brug af foreløbige afgørelser, en forenklet procesordning til efterfølgende justification med snævre frister, samt en klarere placering af den almindelige konkurrencerets anvendelighed i telespecifikke sammenhænge.

Med venlig hilsen

Telia Danmark

Jens Ottosen-Støtt
Direktør, advokat